SP-3201

প্ৰকৃতি আৰু পৰিৱেশ বিষয়ক পত্ৰিকা ■ A Journal on Environment and Nature

অৰণ্য সুৰক্ষা সমিতি-অসমৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত

সেউজ পত্ৰিকা
Green Letter

□ ২য় সংখ্যা
□ নৱেম্বৰ,২০০৩

□ 2nd Issue
□ November, 2003

PUBLISHED BY ARANYA SURAKSHA SAMITI, ASSAM

Butterflies Coloured Bilasipara Rashmela

□ Green Letter Reporter

Thousand of butterflies in the Bilasipara Rashmela campus created an another object of attraction of the mela held from last 8 Nov. to 22nd Nov. The butterflies were specially concentrated in the

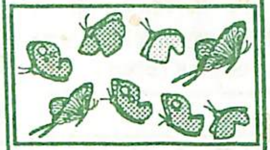

gate and the statues of Lord Krishna and others. Most of the butterflies were brownish in colour with the black strips. The butterflies are known as identifing animal of pollution and they represent the pollution free environment. It is really a strange how and why so many butterflies accumulated in the Rashmela campus. The colour of the get and the statues could arract them. Worthmentioning that, a dramma on butterflies was performed in the Rashmela last year. The name of the "Dramma was "Mor Mon Jai Pakhila Hoboloi" (I want to be a butterfly). The dramma was performed by the children actors. Some of the people thought that the butterflies had got the message sent by the dramma and they were coming to satisfy the children! May be!

টুক্ৰেশ্বৰীত বান্দৰ ৰজাৰ ৰাজ-অভিষেক

ঢোল-চেহনাই-শঙ্খধ্বনি-উৰুলি জোকাৰেৰে অভিনৱ অনুষ্ঠান

□ সেউজ পত্ৰিকা প্ৰতিবেদক

গোৱালপাৰা জিলাত ঐতিহ্যমণ্ডিত টুক্ৰেশ্বৰী মন্দিৰ অৱস্থিত পাহাৰখনত কেবাটাও বান্দৰৰ পৰিয়ালে বাস কৰে। এই বান্দৰ পৰিয়ালবোৰৰ এজন মুৰব্বী থাকে, যাক স্থানীয় ৰাইজে বান্দৰ ৰজা বুলি স্বীকাৰ কৰি আহিছে। পাহাৰখনৰ শীৰ্ষস্থানত অৱস্থিত মন্দিৰত হোৱা পূজাৰ প্ৰথম প্ৰসাদৰ ভাগ পায় এই বান্দৰ ৰজা জনে। যোৱা দূৰ্গাপূজাৰ সময়ত হোৱা দোপালপিতা বৰষুণত এই বান্দৰ পৰিয়ালটোৰ বৃদ্ধ ৰজাজনৰ মৃত্যু হয়। স্থানীয় ৰাইজে যোৱা ২৪ নৱেম্বৰত পৰৱৰ্তী বান্দৰ ৰজাৰ অভিষেক অনুষ্ঠিত কৰে। এই অভিষেক অনুষ্ঠানত কাষৰীয়া গাৱঁৰ ৰাইজে ঢোল-তাল বজাই নাম কীৰ্ত্তন কৰে। স্থানীয় ভীমাজুলি গাৱঁৰ বাদ্যকাৰ সকলে ঢোল আৰু চেহনাই বজাই এই অনুষ্ঠানত এক ৰাজসিক পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰে। নতুনকৈ হোৱা বান্দৰ ৰজাই থালত আগবঢ়োৱা গাজি আৰু ফলমূল গ্ৰহণ কৰে আৰু লগতে পালি, পহৰীয়া সকলেও তাত অংশ লয়। উল্লেখনীয় যে টুক্ৰেশ্বৰী পাহাৰৰ বান্দৰৰ জাকবোৰে কেতিয়াবা কেতিয়াবা যাত্ৰীৰ ওপৰত অতৰ্কিতে আক্ৰমণ চলায় আৰু বয়বস্তু কাঢ়ি নিয়ে। কিন্তু খাবলৈ বস্তু দিলে শান্ত হয়। শিলাময় টুক্ৰেশ্বৰী পাহৰত অৱস্থিত মন্দিৰটোৰ লগতে এই বান্দৰৰ পৰিয়ালটোও পৰ্যটকসকলৰ অন্যতম আকৰ্ষণ।

কঠালৰ পৰা সৰিল হাড়গিলা

'ছেৰাপে' ই বিচাৰি পালে পাঁচটা

□ সেউজ পত্ৰিকা প্ৰতিবেদক

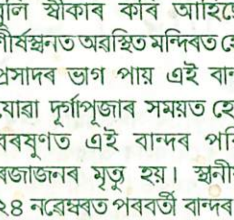

নৱেম্বৰ মাহৰ প্ৰথম সপ্তাহ । বিলাসীপাৰাৰ ধুলাপাৰা গাঁৱৰ এটা পৰিয়ালৰ ছোৱালীৰ বিয়া। বিয়াৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত কাটিব লগা হল এজোপা কঠাল গছ। পিছে গছজোপাত আছিল এটা হাড়গিলাৰ পৰিয়াল । সতি-সন্ততি দহটা মান। গছজোপা কটাৰ লগে লগে সৰি পৰিল পোৱালি কেইটা। অসভ্য মানুহৰ হাতত এটা নিহত হল, দুটাৰ পাখি ভাগিল। বাকী ২ পৃষ্ঠাত চাওক

কঠালৰ পৰা

কেইটা কাষৰ জঙ্গললৈ পলাই গ'ল। দহদিনমান পিছত ঘটনা সম্পৰ্কে জানিব পাৰি 'ছেবাপে'ৰ সম্পাদক প্ৰাঞ্জল সৰকাৰ, বিলাসীপাৰা পাব্লিক উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষক মেহবুব উল কৰিম আৰু শিক্ষাৰ্থী ৰফিকুল ইছলামে জঙ্গলৰ মাজত পোৱালি কেইটাৰ পাঁচটা পোৱালি মৃতপ্ৰায় অৱস্থাত বিচাৰি পায়। তেওঁলোকে পোৱালি কেইটা লৈ আহি 'ছেবাপে'ৰ সভাপতি দেবব্ৰত দাসৰ ঘৰলৈ লৈ আনে আৰু তাতেই পোৱালি কেইটাৰ সেৱা শুশ্ৰুষা কৰা হয়। ইলেক্ট্ৰেল, এন্টিবায়টিক আদিৰে পশু চিকিৎসকে চিকিৎসা কৰাৰ পিছত পোৱালি কেইটা সুস্থ হৈ উঠে। তাৰ ভিতৰত এটাৰ দেউকাএখন ভঙা। ভঙা দেউকাখন পিচত অস্ত্ৰোপাচাৰ কৰি কাটি পেলাব লগা হয় অন্যথা ই চৰাইটোৰ মৃত্যুৰ কাৰণ হলহেঁতেন। সম্প্ৰতি দেবব্ৰত দাসৰ ঘৰত হাড়গিলা পোৱালিকেইটা সু-স্বাস্থ্যে আছে। এৰি দিলেও সিহঁতে যাব নোখোজে। বন-বিভাগৰ লোকক এই সম্পৰ্কে জনোৱা হৈছে যদিও পোৱালি কেইটাৰ দায়িত্ব লবলৈ তেওঁলোকে অনীহা প্ৰকাশ কৰিছে।

জ্ঞান -স্বৰূপ আত্মা ◻ শান্তি -স্বৰূপ আত্মা ◻ প্ৰেম -স্বৰূপ আত্মা

ঈশ্বৰীয় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যোগ শিক্ষা শিবিৰ

◻ সেউজ পত্ৰিকা প্ৰতিবেদক

বিলাসীপাৰাৰ ৰাজহুৱা খেলপথাৰত অলপতে হৈ যোৱা ৰাসমেলাত প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মকুমাৰী ঈশ্বৰীয় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ এক যোগ শিক্ষা শিবিৰ অনুষ্ঠিত হৈ যায়। এই শিবিৰত শিক্ষা দান কৰে বিশ্ববিদ্যালয়খনৰ ধুবুৰী শাখাৰ ব্ৰহ্মকুমাৰী সকলে। ব্ৰহ্মকুমাৰীসকলে যোগৰ দ্বাৰা মানুহে আধ্যাত্মিক শক্তিৰ উৎকৰ্ষতা অৰ্জন কৰে বুলি উল্লেখ কৰি কয় যে মানুহৰ আত্মা জ্ঞানস্বৰূপ, শান্তিস্বৰূপ আৰু প্ৰেম স্বৰূপ। মানুহৰ আত্মাই পবিত্ৰতাৰ সন্ধান কৰে আৰু পবিত্ৰতাই মানুহক শান্তি দিয়ে। পবিত্ৰতা লাভ কৰিবৰ বাবে মানুহে যোগ সাধনা কৰিব লাগিব অৰ্থাৎ ধ্যানৰ যোগেদি পৰমেশ্বৰৰ পৰা সজগুণ সমূহ লাভৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগিব আৰু অসজ গুণ সমূহৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিব লাগিব।

ব্ৰহ্মকুমাৰীসকলে দিয়া এই পাঠদান পুৱা আঠ বজাৰ পৰা ন বজালৈ বিলাসীপাৰা ৰাস মণ্ডপত আৰু ন বজাৰ পৰা দহ বজালৈ বিলাসীপাৰা গড়কাপ্তানি বিভাগৰ পৰিদৰ্শন ভৱনত অনুষ্ঠিত হৈছিল।

বীৰ লাচিত আছিল প্ৰকৃতি যোদ্ধা

◻ সেউজ পত্ৰিকা প্ৰতিবেদক

অসমৰ ৰহস্যময় বৰণীয়া প্ৰকৃতিৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰি পৰম বিচক্ষণতাৰে অসমৰ সৈন্যদলক পৰিচালিত কৰি মোগলৰ আক্ৰমণৰ পৰা দেশ ৰক্ষা কৰা পৰমবীৰ লাচিতৰ মৃত্যু দিৱস ২৪ নৱেম্বৰত বিলাসীপাৰা লাচিত শিশু উদ্যান প্ৰাঙ্গণত বৰ্ণাঢ্য কাৰ্য্যসূচীৰে পালন কৰা হয়। এই উপলক্ষে লাচিতৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিত মাল্যদান কৰে বিলাসীপাৰা মহকুমাৰ মহকুমাধিপতি অমৰেন্দ্ৰ বৰুৱাই। ইয়াৰ পিচতে অনুষ্ঠিত হোৱা আলোচনা সভাত বিলাসীপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰৱক্তা ৰুকণাকান্ত শৰ্মাই বীৰ লাচিতৰ জীৱনৰ ওপৰত আলোকপাত কৰি কয় যে বীৰ লাচিতে তেওঁৰ পিতৃ মোমাই তামুলী বৰবৰুৱাৰ পৰাই স্বদেশ হিতৈষণা অৰ্জন কৰিছিল আৰু দোলাভাৰী বৰুৱাৰ পৰা পদোন্নতি পাই প্ৰধান সেনাপতিৰ পদলৈ উন্নীত হব পাৰিছিল নিজস্ব দক্ষতাৰ গুণেৰে। সভাত ভাষণ দি সাংবাদিক, লেখক হৰিচৰণ দাসে বীৰ লাচিতে কেনেদৰে অসমৰ প্ৰকৃতিক আৰু যোদ্ধা সকলৰ প্ৰাকৃতিক গুণক ব্যৱহাৰ কৰি নিজৰ সৈন্যদলতকৈ চাৰিগুণ ডাঙৰ মোগল সেনাবাহিনীক পৰাস্ত কৰিছিল তাক বাখ্যা কৰে। তেওঁ বীৰ লাচিতক প্ৰকৃতি যোদ্ধা আখ্যা দিয়ে। সভাত মহকুমাধিপতি অমৰেন্দ্ৰ বৰুৱাই লাচিতৰ স্বদেশ প্ৰেমেৰে উদ্বুদ্ধ হবলৈ ৰাইজক আহ্বান জনায়। সভাৰ উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা কৰে লাচিত উদ্যানৰ উদ্যোক্তা ডাঃ কানুলাল দাসে। ডাঃ দাসে লাচিত উদ্যানৰ ইতিহাস চমুকৈ দাঙি ধৰি উদ্যান খনৰ অন্যতম উদ্যোক্তা প্ৰয়াত নলিনী শৰ্মাৰ স্মৃতিচাৰণ কৰে। উল্লেখনীয় যে, ডাঃ কানুলাল দাসৰ ঐকান্তিক প্ৰচেষ্টাৰে বিলাসীপাৰাত লাচিত শিশু উদ্যানখন গঢ়ি উঠিছিল আৰু সম্প্ৰতি ডাঃ দাসৰ দ্বাৰাই উদ্যানখন পৰিচালিত হৈ আছে।

সম্পাদকীয়

৫ লাখ ৬০ হাজাৰ কোটি টকীয়া নদী সংযোগ আঁচনিয়ে কি দিব

ভাৰত এখন দুখীয়া দেশ। এই দুখীয়া দেশখনৰ সকলোবোৰ মানুহ কিন্তু দুখীয়া নহয়। এই দেশখনেৰেই দশমিক দুই শতাংশমান লোক ইমান ধনী যে তেওঁলোকে উপাৰ্জন কৰা ধনৰ পৰিমাণ উন্নত দেশৰ জনমূৰি গড় উপাৰ্জনতকৈও বেছি। তেওঁলোকৰ চিন্তাধাৰা সেইবাবে আমাৰ দেশৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক মধ্যবিত্ত, নিম্নবিত্ত বা দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলৰ লোকৰ লগত নিমিলে। তেওঁলোকে হাজাৰকোটি, লাখকোটিৰ আঁচনি ৰচনা কৰাতেই ব্যস্ত। ব্যস্ত হওক, কিন্তু যদি এই আঁচনিয়ে দেশখনৰ সাধাৰণ ৰাইজৰ সচাঁকৈয়ে কিবা উপকাৰ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন। শেহতীয়াকৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাৰ দেশৰ ৩৭ খন নদীক ৩০টা নলাৰে (১২,৫০০ কিলমিটাৰ) সংযোজিত কৰাৰ আৰু ৪০০ জলাশয় খন্দাৰ ৫ লাখ ৬০ হাজাৰ কোটি টকাৰ এক বিয়াগোম আঁচনি হাতত লৈছে। এই আঁচনিত অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীক গঙ্গানদীৰে সংযোজিত কৰাৰ আঁচনিও আছে। আঁচনিকাৰক সকলৰ যুক্তি, ইয়াৰ দ্বাৰা অসমৰ বানপানী নিয়ন্ত্ৰিত হব। কিন্তু এই যুক্তি সাধাৰণ এজন মানুহেও মানি লবলৈ টান পাব। কিয়নো যিসময়ত অসমত বানপানী হয়, সেই সময়ত পশ্চিমবঙ্গ আৰু বিহাৰতো বানপানী হয়। বাৰিষা কেৱল অসমৰ বাবেই নাহে - ভৰতৰ আন আন প্ৰদেশলৈও একে সময়তে বাৰিষা আহে। তেনেক্ষেত্ৰত অসমৰ পানী বানপানী অধ্যুষিত পশ্চিমবঙ্গ বা বিহাৰৰ গঙ্গা উপত্যকালৈ কিমানখিনি বোৱাই নিব পৰা যাব। অসমৰে এগৰাকী বিজ্ঞানী ধ্ৰুৱজ্যোতি চহৰীয়াই প্ৰকাশ কৰা মতে - গঙ্গা আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰে বানপানীৰ সময়ত ৫০,০০০ কিউছেক পানী বৈ যায়, কিন্তু নদী সংযোগ ব্যৱস্থাৰে ইয়াৰ মাত্ৰ ১,৭০০ আৰু ৩০০০ কিউছেক পানীহে আন ঠাইলৈ বোৱাই নিব পৰা যাব। বান-পানী হ্ৰাসত ই বিশেষ প্ৰভাৱ নেপেলাব । কিন্তু খৰালি কালত অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানী গঙ্গালৈ বৈ যোৱাৰ ফলত ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত পানীৰ আকাল হব পাৰে। গতিকে স্বাভাৱিকতে শুভ বুদ্ধি সম্পন্ন অসমৰ জনসাধাৰণে এই আঁচনিৰ বিৰোধিতা কৰিছে।

উল্লেখনীয় যে ভাৰতীয় ভু-বিজ্ঞান সমিতিৰ বাঙ্গালোৰস্থ গৱেষণাগাৰৰ পৰা প্ৰকাশিত গৱেষণা পত্ৰিকা 'জাৰ্নেল অৱ জিঅ'লজিকেল ছ'চাইটি অৱ ইণ্ডিয়া'ত পত্ৰিকাখনৰ সম্পাদক বিজ্ঞানী ড° বি,পি, ৰাধাকৃষ্ণই ভৰত চৰকাৰে লোৱা এই আঁচনিৰ বিৰোধিতা কৰি এক সুদীৰ্ঘ তথ্য সমৃদ্ধ তথা গণমুখী সম্পাদকীয় লিখিছে। (সম্পাদকীয়টো যোৰহাট আঞ্চলিক গৱেষণাগাৰৰ বিজ্ঞানী ড° প্ৰভাত কটকীয়ে অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰিছে 'প্ৰান্তিক' আলোচনীৰ ১৬-৩০ নৱেম্বৰ, ২০০৩ সংখ্যাত) তেওঁৰ মতে এই প্ৰকল্প ফলপ্ৰসু হোৱাৰ আশা নাই। কিয়নো ডাঙৰ বান্ধ সমূহৰ ৩০ শতাংশ পানী ভাপহৈ উৰি যায়। আনহাতে এনে প্ৰকল্পৰ বাবে যি বিপুল পৰিমাণৰ অৰ্থ ব্যৱহাৰ হব সেয়া যদি অথলে যায়, দেশৰ বাবে সি হব ভয়ানক ক্ষতি। ১২,৫০০ কিলোমিটাৰ নলী খান্দোতে হাজাৰ হাজাৰ পৰিয়াল উচ্ছেদো কৰিব লগা হব, তেওঁলোকৰ বাবে কামৰ ব্যৱস্থা কৰা আৰু পুনৰ সংস্থাপনৰ দিহা কৰা এক জটিল কাম। আনহাতে ই এক বিৰাট প্ৰকৃতিধ্বংসী যজ্ঞৰ দৰেও। প্ৰকৃতিৰ নিয়মৰ ওপৰত এনে ব্যপক প্ৰতিবন্ধকতাই যে নানাধৰণৰ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি কৰিব তাত অকণো সন্দেহ নাই। আমেৰিকাৰ দৰে উন্নত দেশ সমূহে এনে বিয়াগোম আঁচনি লোৱা সেয়েহে বন্ধ কৰি পেলাইছে। কিন্তু আমাৰ দেশত আকৌ তথাকথিত ঔদ্যোগিক প্ৰগতিৰ নামত প্ৰকৃতিধ্বংসী লক্ষ কোটি টকীয়া আঁচনিহে হাতত লোৱা হৈছে। ইমানখিনিধনেৰে আত্মসহায়ক ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ আঁচনি ল লে সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজৰ নিশ্চয় বেছি লাভ হ'ব আৰু প্ৰকৃতিৰ ওপৰতো আচোঁৰ নপৰিব।

হাঁহি

চাইকেল বৰুৱাৰ চাপটগ্ৰাম চফৰ

চাইকেল বৰুৱা এজন প্ৰকৃতিপ্ৰেমী লোক। মেমাই নেচাং যেনেকৈ গুণৰ বলত ৰজাৰ আশীৰ্ব্বাদ পাই মোমাই তামূলী বৰবৰুৱা হৈছিল তেনেদৰে কোনো গুণৰ বলত বৰুৱাই এই নাম পোৱা নাই। কিন্তু বৰুৱাৰ বিশ্বাস, যেনেদৰে আহোমৰ দিনত হাতী বৰুৱা, ঘোঁৰাফুকন আদি আছিল সেইদিনত যদি চাইকেল থাকিলেহেঁতেন তেনেহলে তেৱোঁ চাইকেল বৰুৱাৰ খিতাপ নিশ্চয় পালেহেঁতেন। বৰুৱাই চাইকেল বৰ ভাল পায়। গাড়ী মটৰৰ পৰা ধোৱাঁ ওলায়, প্ৰদূষণ হয়। চাইকেলৰ পৰা ধোৱাঁ নোলায়, গতিকে ই প্ৰদূষণ মুক্ত বাহন। আনহাতে বোকাই পানীয়ে যাব লগা হলেও কথা নাই, চাইকেলখন পিঠিত বা কান্ধত তুলি ল'লেই হ'ল। পুনৰ বোকাময় বাট পাৰ হোৱাৰ পিচত বৰুৱা চাইকেলখনৰ পিঠিত। কিমান সুবিধা।

অলপতে চাইকেল বৰুৱাই শাঁখাতী, চাপটগ্ৰাম-তালুমালু বিল আৰু পাগলাধাম ভ্ৰমণ কৰি আহিল একে দিনেই। প্ৰায় ষাঠি কিলোমিটাৰ বাট। বিলাসীপাৰা-ফকিৰাগ্ৰাম আলিবাটৰ পৰ্বত পাহাৰ বগাই তেওঁ দিনৰ দহমান বজাত শাঁখাতী পালেগৈ। তাত তেওঁক আদৰিবলৈ ছেঙেলীয়া গোস্বামী বৈ আছিল। ছেঙেলীয়া গোস্বামীৰ সৈতে তেওঁ শাঁখাতী মন্দিৰৰ সেই পবিত্ৰ শিলটো – যাৰ ওপৰত দেবী পাৰ্ব্বতীৰ শাঁখা পৰিছিল বুলি বিশ্বাস কৰা হয় তাৰ চাৰিওফালে সভক্তিৰে প্ৰদক্ষিণ কৰি বিশাল শাল বননিৰ মাজত সোমাল। শাল বননিখন বেছ সুন্দৰ। সৰু সৰু ঘন শাল গছ । এনেতে শাঁখাতী মন্দিৰ সমিতিৰ বৰফুকন পালেহি। তেওঁৰ লগত তেওঁ, শাঁখাতী মন্দিৰৰ পাছফালে গঢ়ি উঠা সুন্দৰ চেগুণ বাৰীখন চালে। কাষৰ বিলটোও পৰিদৰ্শন কৰিলে । সমিতিৰ বৰফুকনে তেওঁক বিস্কুট-পাউৰুটি চাহ খুৱাই- চাইকেল চলোৱাৰ ভোক - ভাগৰ পলুৱাই চাপটগ্ৰামলৈ বুলি বিদায় দিলে। চাপটগ্ৰামত ছেঙেলীয়া গোস্বামীৰ ধেমেলিয়া বন্ধু সকলৰ লগত সাক্ষাৎ হ'ল। তেওঁ চাপটগ্ৰামত চাইকেল ষ্টেণ্ড নথকা বাবে বৰ দুখ পালে। মটৰষ্টেণ্ড আছে কিন্তু চাইকেলষ্টেণ্ড নাই! ছেঙেলীয়া গোস্বামীয়ে ভেকাহি মাৰি ক'লে – আপুনিও যে আৰু কি কয় চাইকেল বৰুৱা! আমাৰ ইয়াত আজিলৈকে এখন ভাল চিকিৎসালয় নাই। টান নৰিয়া হলে নিবলৈ গাড়ী এখন নাই। ৰাস্তাত পৰ্বত-পাহাৰ গজি উঠা বাবে কোনো গাড়ী যাব নোখোজে। ইফালে এ-এছ-টি-ছিৰ বাছ এখন ৰাইজে দাবী কৰি আছে- চৰকাৰে নুশুনেহে নুশুনে।পৰিবহন মন্ত্ৰীৰ কাণৰ পৰ্দা বৰ ডাঠ – চাপটগ্ৰামৰ ৰাইজে হোলোঙাবাৰীৰে ফুটালেহে হব! ইফালে চহৰখনত বিজুলি বাতি নাথাকেই! অবশ্যে আকাশৰ বিজুলীৰ দৰে কেতিয়াবা টপকৈ আহে আৰু পটকৈ যায়। বৰুৱাৰ কথা শুনি ভয় লাগিল। বাটতে যদি ৰাতি হয়-বাতি বিচাৰি ক'ত পাব। বৰুৱাই দীঘলকৈ উশাহ ল'লে। তেওঁক ধেমেলিয়া গোস্বামী সকলে উদৰ পূৰাই এসাজ খুৱাই কলে - আমি গৰীব হ'ব পাৰো ধনেৰে, মনেৰে নহয়। আমাৰ ইয়াত তিনিশৰো অধিক আত্মসহায়ক গোট আছে - তেওঁলোকৰ নামবোৰ শুনিব -জ্যোতিপ্ৰসাদ গোট, বিষ্ণুৰাভা গোট, শঙ্কৰদেৱ গোট। বৰ ভাল লাগিল বৰুৱাৰ। অন্ততঃ কোনোবা দিনা চাইকেল বৰুৱাৰ গোট নিশ্চয় হ'ব। ল'ৰা হতঁৰ গাত দেশপ্ৰেমৰ ভূত আছে তাৰ মানে। ভাল ভাল। এনে ভূত যুৱ-প্ৰজন্মৰ গাত লম্ভিব লাগে তেতিয়া দেশৰ ভবিষ্যৎ ভাল হয়। ধেমেলিয়া হঁতৰ পৰা বিদায় লৈ তেওঁ ছেঙেলীয়া গোস্বামীৰ সৈতে তালুমালু বিলৰ পাৰ পালেহি। তালু-মালুৰ পাৰতে এখন পাহাৰ। বাঃ, কি সুন্দৰ ! চৌপাশে বিশাল ধাননি পথাৰ। পশ্চিমত ডুবু ডুবু বেলি। প্ৰকৃতিপ্ৰেমী চাইকেল বৰুৱা মুগ্ধ হৈ গ'ল। তালুমালুৰ পাৰত তেওঁ 'পালো পালো' বুলি চিঞৰিবলৈ ধৰিলে। ছেঙেলীয়া গোস্বামী তাকে দেখি মূৰ্চ্ছা যোৱাৰ উপক্ৰম হ'ল। কি পালে কি পালে ? ভূতে পালে নেকি? এই বিল খনৰ পাৰত ভূতৰ পোৱালিবোৰে জাক পাতি ফুৰে। কি কোৱাহে- বুলি একেজাপে বৰুৱা চাইকেলৰ পিঠিত উঠিল। অৱশ্যে তেওঁক ভূতে লম্ভিব নোৱাৰিলে। কাৰণ তাৰ আগতে তেওঁ চাপটগ্ৰামৰ পাগলাবাবাৰ ধামত সেৱাঁ কৰি আহিছিল আৰু চৌব্বিশ ঘন্টীয়া কীৰ্তনৰ প্ৰসাদ গ্ৰহণ কৰি আহিছিল। তথাপি ভয়তে উধাই-মুধাই চাইকেল চলাওঁতে তেওঁৰ চাইকেলৰ বেলটো ওফৰি পৰিল, ষ্টেণ্ড ডালো কৰবাত ছিঙি পৰিল। যদি কোনো দয়ালু লোকে বৰুৱাৰ এই সম্পদ খিনি লাভ কৰিছে তেওঁলোকে যেন ডাকযোগে বৰুৱালৈ সেইখিনি পঠাই দিয়ে।

IMPACT OF BIHU CULTURE ON ENVIRONMENT

Hari Charan Das

Bihu culture has a great impact on environment. Bihu was developed thousand of years ago, as a cultural process of worshiping nature. At that time there was no need of environmental awareness, because the environmental degradation was negligible and it did not touched the people. But, the environmental activities were carried by them as the cultural activities. Generally cultural activities of rural Assam is related to agriculture and nature totally. So, their daily activities were greatly related to nature. At leisure time, when they enjoyed songs and dances, they expressed their love and respect to nature. Thus natural ingredients were developed in their cultural activities naturally.

At the time of Rangali Bihu, the first day is observed as Garu-Bihu. Garu means cow. Cow are washed, cowsheds are cleaned, new ropes are fit on the cowsheds, body of the cows are polished by mustard oil and they are provided good food. This reflect the animal love of the people. This day is not only for the cows. The dogs, cats, horses, elephants, ducks etc. are also treated with great honour and love at this day. This tradition has tremendous impact on conservation of animal. This function is a reflection of love and responsibility towards the animal. The 'Gash - Bihu' or Bihu for the trees is also observed. Of course there is not only special day for this Gash Bihu. This Gash Bihu is observed at any day of the month of 'Bohag' or Baishak. At the day of Gosh Bihu, trees were provided 'Bihuan' (A colourful cloth) and plantation programmes are taken. Bihu dances and songs are arranged under the trees so that the trees can also listen the songs and enjoy with the people. Though it is a tradition of culture, it increase the love for nature and environment awareness.

The foods which are prepared during the Bihu festival are environment friendly. Most popular item of Bihu festival is 'Pitha'. These are the preparation of rice powder where mostly the juggery, coconut, milk, sesamum seeds etc are used 'Chira' (preparation of rice), 'Sandaha' (a special kind of fried rice powder), 'laddu' of sesamum, coconut etc. are the popular food items of Bihu.

According to the season of Bihu, the food items varied. For instance, during the time of Magh Bihu' or Bhogali Bihu, 'Chunga Pitha' are prepared. 'Chunga' is nothing but a part of Bamboo. Rice powder etc are inputted in the Bamboo and heated in the fire to prepare this item. The 'chunga pithas' are caten with card, dal, fish carry, meat etc.

'Mah-Karai' is another preparation of Magh Bihu. This 'Mah-Karai' is a special kind of mixture of rice, sesamum seed, gram seed, various pulse seeds, coconut etc. This type of preparations are not only tasty, but also rich from the point of protein, vitamins starch and high calory value.

'Mah prasad' is another environment friendly food item which is used to worship God. This Mah - prasad are prepared from raw pulse, coconut and seeds ginger. Various fruits like benana, papita, pine - apple etc. are also used as 'prasad'.

The cloths which are wared by the dancers and singers in Bihu festival are colourful. The traditional weavers prepare their dresses by local yarns where art of nature is reflected. Red, yellow, green and black are the main colours of the dresses of the singers and dancers. The dresses

reflect the colour of trees, plants, flowers, birds, butterflies etc. The weavers make art of such trees, flowers, plants etc. in the dresses.

Most of the Bihu songs are the description of natural environment, specially the gardens, paddy fields, flowers, plants and so on ---

"Birina leaves of the Bihu
young girls dance in clusters
they've had a touch of the Chait Bihu"
(Birina is a kind of tall grass)

"The birds pick at the paddy, my dear
the crumbs get scattered,
our very dear Bihu - ground
the dubari grass has covered".

"Water insects sparkle in the flower
petals sparkle in the flower
my lover sparkles with vigour
the smile on his face never does disappear"

"The bird is yellow, its plumes are lovely
its food is the wood,
if I don't see her once on the day
I do'not feel for food,"

The ornaments which are used by the dancers are also natural product. Orchid is the prime ornament of Bihu dancer girls. 'Gam Kharu', 'Muthikharu', 'Kerumani', 'Dugdugi' etc. are used by the dancers as the ornaments.

Plantation which is most important programme of Bihu has a great environment impact According to the rural tradition bamboos, mangoes, bananas, jack fruits plants etc. are planted during the time of Bohag Bihu. The season of Bohag Bihu (April May) is the right time of plantation. Because from this time rainy season starts and the plants are naturally nurtured. It is the time when new leaves of plants occurred and new grasses are grown.

Thus, the Bihu festival has immense impact on environment and it can be effectively utilised for conservation of nature.

সেউজ পত্ৰ-বন্ধু

প্ৰকৃতি প্ৰেমী যুৱক-যুৱতী সকলৰ বাবে এক সুখবৰ। সেউজ -পত্ৰিকাই সেউজ পত্ৰ-বন্ধু, শীৰ্ষক এক নতুন শিতান আৰম্ভ কৰিব অহা সংখ্যাৰ পৰা। প্ৰকৃতি আৰু পৰিবেশ সুৰক্ষাৰ হকে কাম কৰিবলৈ ইচ্ছুক বা কাম কৰি থকা যুৱক-যুৱতী সকলক উৎসাহ অনুপ্ৰেৰণা যোগোৱাৰ লগতে সম-মতাদৰ্শী প্ৰকৃতি প্ৰেমী সকলৰ মাজত যোগসূত্ৰ স্থাপন কৰি পৰিবেশ ৰক্ষাৰ আন্দোলনক তৰান্বিত কৰি তোলাই এই শিতানৰ উদ্দেশ্য । এই শিতানৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰি প্ৰকৃতি প্ৰেমী যুৱক-যুৱতী সকলে পৰস্পৰৰ মাজত বন্ধুত্ব স্থাপন কৰিব পাৰিব আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মপদ্ধতি, কৰ্মসূচী আৰু নিজস্ব ধ্যান ধাৰণা সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিব পাৰিব। যি সকলে এই শিতানলৈ তেওঁলোকৰ নাম পঠিয়াই পত্ৰ-বন্ধু গঢ়িব খোজে সেই সকলে তলৰ প্ৰ-পত্ৰখন পূৰাই এখন ফটো সহ সেউজ-পত্ৰিকালৈ পঠাওক –

নাম ________________________________

গাওঁ ______________ ৱাৰ্ড নং ______________ চহৰ ______________

ডাকঘৰ ______________ জিলা ______________ ৰাজ্য ______________

পিন নং ______________ দূৰভাষ ______________ ফেক্স নং ______________

শিক্ষাগত অৰ্হতা ______________ বিশেষ অৰ্হতা ______________

ৰুচি ______________ প্ৰকৃতি কিয় ভাল পায় ______________

____

কোনো প্ৰকৃতি সংগঠনৰ সদস্য নে-যদি হয় তেনে সংগঠনৰ নাম ______________

জয় আই অসম

তাৰুণ্য আৰু কৰ্মতৎপৰতাৰ প্ৰতীক

৩নং ৱাৰ্ডৰ অসম গণ পৰিষদ দলৰ প্ৰাৰ্থী

*হেমন্ত দাস*ক হাতীৰ

ছবিত ভোট দি জয়যুক্ত কৰক ।

■ গোবিন্দ দাস
প্ৰস্তাৱক

সেউজ পত্ৰিকালৈ অভিনন্দন জনাইছোঁ -

□ ডাঃ কানুলাল দাস

সম্পাদক - জ্যোতি শতবাৰ্ষিকী উদ্‌যাপন সমিতি, বিলাসীপাৰা।

উদ্যোক্তা - লাচিত শিশু উদ্যান, বিলাসীপাৰা।

সেউজ পত্ৰিকালৈ শুভেচ্ছাৰে —

দীপজ্যোতি লাইব্ৰেৰী

স্কুল-কলেজৰ কিতাপ পত্ৰ আৰু যাৱতীয় সা-সামগ্ৰীৰ
নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰতিষ্ঠান,
পুৰণি বজাৰ, বিলাসীপাৰা।

নিৰঞ্জন বৰকলিতা

(বিলাসীপাৰা নগৰৰ ৮ নং ৱাৰ্ডৰ কংগ্ৰেছ দলৰ প্ৰাৰ্থী)

- বোকাখাতা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয় ছাত্ৰ-সন্থাৰ সাধাৰণ সম্পাদক (১৯৬৪)
- গোৱালপাৰা জিলা ছাত্ৰ -পৰিষদৰ ধুবুৰী মহকুমাৰ সম্পাদক (১৯৬৭ - ৬৮)
- বাংলাদেশৰ যুদ্ধৰ সময়ত ভাৰতলৈ অহা শৰণাৰ্থীসকলৰ সেৱাৰ্থে ফকিৰাগ্ৰাম কেম্পত নিযুক্তি (১৯৭১)
- বিলাসীপাৰা শাখা সাহিত্য সভাৰ মুখপত্ৰ গৌৰাং-ৰ প্ৰথম সম্পাদক (১৯৯৩)।

বিভিন্ন স্থানত থাকি সমাজসেৱাত ব্যস্ত এজন নিষ্ঠাবান সমাজকৰ্মী।

শ্ৰী বৰকলিতাক ভোট দি বিলাসীপাৰা নগৰ সমিতিক শক্তিশালী কৰক।

মনেশ্বৰ কলিতা

ভাতৃত্ববোধ আৰু প্ৰাণচঞ্চলতাই যাৰ ব্যক্তিত্ব
বিলাসীপাৰাৰ ৭নং ৱাৰ্ডৰ কংগ্ৰেছ দলৰ প্ৰাৰ্থী
শ্ৰী কলিতাক ভোট দি জয়যুক্ত কৰক ।

বিলাসীপাৰা নগৰ সমিতিলৈ তাৰুণ্য আনক।

কিতাপেই জ্ঞান ওপচায় - হৃদয় ভৰায়

১০ নং ৱাৰ্ডৰ প্ৰাৰ্থী

উত্তম চৌধুৰীক

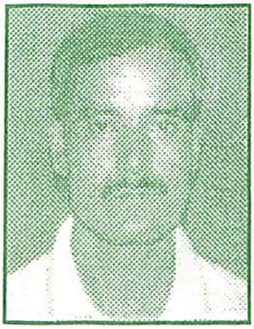

কিতাপৰ ছবিত ভোট দি জয়যুক্ত কৰক।

এজন উদ্যমী সংগঠক - পিছপৰা জনৰ বন্ধু ।

GREEN LETTER or 'SEUJ PATRIKA' an Environmental Journal Published by Aranya Suraksha Samiti, Assam.
Address for communication : Bilasipara College Library, Bilasipara, Dist. Dhubri (Assam) 783348
Printed & Designed by - Computer Point, Bilasipara D.S.A. Complex.

PRICE : Rs. 2/-

Editor : Hari Charan Das (Hon.)
Dial : 250323 (O)